

Νυκτοπερπατήματα στο Ιόνιο και ημεροσυναντήσεις στο Πανεπιστήμιο!

ΝΙΚΗΤΑΣ ΛΙΟΝΑΡΑΚΗΣ

Η ΙΔΕΑ ήταν πρωτότυπη και προκλητική. Σας προσκαλούμε, μαζί με άλλους πέντε δημοσιογράφους, για να δείτε πως λειτουργεί το Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Θα σας φιλοξενήσουμε, θα συναντηθείτε με όλα τα τμήματα και τέλος θα μιλήσετε με τους φοιτητές μας. Θ' απολαύσετε φυσικά και τη θαυμάσια, αυτή την εποχή, θάλασσα της Κέρκυρας καθώς και τη φημισμένη νυχτερινή ζωή.

Μέρα Μαγίου λοιπόν μισέψαμε, μέρες Μαγίου τους είδαμε. Γιατί αυτή η επίσκεψη συνδέθηκε από την αρχή με άτομα. Που παίζουν και τους κύριους ρόλους. Συνδέθηκε όμως και με... νύχτα! Με νυκτοπερπατήματα (που ήταν αναμενόμενα), με νυχτερινές συζητήσεις που ερμηνεύαν όσα η μέρα εμφάνιζε λίγο «σκοτεινιασμένα» και με τη διαπίστωση ότι βαθιά η νύχτα που σκεπάζει τις δραστηριότητες ενός περιφερειακού πανεπιστημίου σαν το Ιόνιο.

Αρχίζοντας απ' αυτό το τελευταίο έμειναν αξέχαστες οι εξεγέρσεις της Ισμήνης Χαραλαμποπούλου. Υπεύθυνη για τα σπουδαστικά στην *Καθημερινή*, δεν είχε ενημερωθεί ποτέ για όσα οι συνομιλητές μας γκρίνιαζαν ότι... αποσιωπούν τα ΜΜΕ! «Καμία είδηση απ' όσες μας λέτε σήμερα δεν έχει φθάσει ποτέ στις εφημερίδες. Πώς θέλετε να πληροφορηθούμε εμείς τι γίνεται για να ενημερώσουμε στη συνέχεια τον κόσμο, αν εσείς δεν έχετε στείλει ποτέ έστω και ένα απλό δελτίο τύπου;»

Συνοπτική φυσικά η τριήμερη ματιά, τέσσερα όμως γεγονότα εντυπωσίασαν. Κατ' αρχήν η καθαριότητα των πανεπιστημιακών τοίχων. «*Διακρίνω αμβλυμένη πολιτική συνείδηση*» έλεγε και ξανάλεγε με χιούμορ ο Πάνος Σώκος από την *Ελευθεροτυπία*. Πράγματι η αυτοσυγκράτησή τους ήταν μία ευχάριστη έκπληξη. Ούτε ένα σύνθημα, ούτε ένα γκράφιτι για τον Ολυμπιακό, τους «αδελφούς Σέρβους», τον ιμπεριαλισμό ή τη ΝΔ! Μετά η σκηνή που αντικρίσαμε βγαίνοντας από το ξενοδοχείο στις 9 π.μ. Δεκάδες φοιτητές και φοιτήτριες κουβαλούσαν οι ίδιοι καρέκλες, όργανα και σκηνικά για την παράσταση που θα έδιναν εκείνο το βράδυ! «*Καλά γιατί χαλάνε την πιτάσα! Χάθηκε μία διεκδίκηση για έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής*», σχολίασε χιουμοριστικά η – εντυπωσιασμένη – ετέρα της ομάδας η Άννα Αλευρά! Τρίτη έκπληξη, μεγαλύτερη για την Κατερίνα Μανδενάκη της *Αυγής* που εξακολουθεί να είναι φοιτή-

τρια στην Αθήνα, η άρνηση των φοιτητών δύο τμημάτων να συμμετάσχουν στις εκλογές με παραταξιακά ψηφοδέλτια! Δημιούργησαν ενιαία ψηφοδέλτια και εξέλεξαν τους καλύτερους με κριτήρια την προσφορά τους. «*Ο κομματισμός δεν έχει θέση στη σχολή μας*», διευκρίνισε ο Αντώνης από το τμήμα Διερμηνείας, ενώ στο ερώτημα πώς κατάφεραν να συμφωνήσουν, μία κοπέλα είπε τη φράση που έμελλε ν' ακουστεί πολλές φορές ακόμα «*Επαγγελματίες είμαστε*»! Που σήμαινε ότι στις σχολές που οι σπουδές είχαν άμεση επαγγελματική προοπτική, οι φοιτητές είχαν συμπεριφορές διαφορετικές από αυτές των σχολών που δεν είχαν. «*Χωρίς υποχρεωτικές παρουσίες παρακολουθώ καθημερινά 8 ώρες μάθημα, δουλεύω επίσης 3 ώρες στο εργαστήριο και δεν έχω καμία διάθεση να χάνω το χρόνο μου σε ανούσιες συνελεύσεις και κομματικές αντιπαραθέσεις*», εξήγησε και η Άννα από το Μουσικό. Τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό ήταν η αίσθηση που σου έδιναν τα τμήματα στα οποία ο συντονιστής τους είχε το σπίτι του στην Κέρκυρα και καθημερινή σχέση πάθους με τη σχολή! Κυρίως ο Χάρης Ξανθουδάκης, στο Μουσικό αλλά και ο Γιάννης Μάξης στο Διερμηνείας, έπειθαν και τον πλέον δύσπιστο για το ρόλο της προσωπικότητας στο... πανεπιστημιακό γίγνεσθαι. Ακόμα και με τη σύντομη δημοσιογραφική ματιά η σφραγίδα που θέτουν στην ποιοτική ανάπτυξη της σχολής τους, είναι καταλυτική. Αν αυτά που εντυπωσίασαν ήταν τέσσερα, οι εικόνες που έμειναν ήταν περισσότερες. Κατ' αρχήν οι δυσκολίες στη σχέση τοπικού δήμου και κοινωνίας, με το πανεπιστήμιο. Το λεγόμενο κτηριακό – που δέσποζε στις ενημερώσεις – φαίνεται πως ήταν η αφορμή που δυσκόλεψε ακόμα περισσότερο την ήδη δύσκολη σχέση. Η προίκα που έδωσε η Μελίνα Μερκούρη στο νεοϊδρυθέν πανεπιστήμιο ήταν τα κτήρια στο κάστρο. Σήμερα ο χρόνος που μεσολάβησε και τα έργα που έγιναν εν όψει της κερκυραϊκής σύσκεψης των αρχηγών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μάλλον έφεραν πίσω την υπόθεση. Ο δήμος σκέφεται να αξιοποιήσει διαφορετικά ένα μέρος του κάστρου, η πρόταση του Γ. Ρωμαίου για ανακατασκευή ενός μεγάλου πρώην εργοστασίου και στέγαση εκεί του πανεπιστημίου δεν υιοθετήθηκε και έτσι, οι εκατέρωθεν κατηγορίες έχουν πολλαπλασιαστεί. Για συμπέρασμα όμως προσφέρεται και η μη συμ-

μετοχή του δημάρχου στις εργασίες της Διοικούσας, της οποίας αποτελεί μέλος. Ανεξάρτητα από το πού θα πρέπει να πάει τελικά το πανεπιστήμιο η Διοικούσα θα μπορούσε ν' αποτελέσει πεδίο συγχλίσεων και διαλόγου. Το λεγόμενο φοιτητικό κίνημα στην Κέρκυρα δεν θα πρέπει να διαφέρει από το υπόλοιπο. Ο διάλογος με τους φοιτητές δεν ήταν και ο καλύτερος που θα μπορούσε να ονειρευτεί κανείς. Η κρατικίστικη διεκδικαιολογία – στην οποία η ελάχιστη φιλελεύθερη ΔΑΠ συναγωνιζόταν επάξια το ... εξωκοινοβουλευτικό αριστερό ΝΑΠ (!)– μονοπώλησε την πολύωρη συζήτηση, οι δεκάρικοι των συνδικαλιστών είχαν ελάχιστο ενδιαφέρον σε αντίθεση με τις λίγες δυστυχώς παρεμβάσεις μεμονωμένων φοιτητών που έθεταν σοβαρά και ενδιαφέροντα προβλήματα. Τέλος ένα θέμα που ανοίγει σιγά σιγά και με πολλούς τρόπους, άρχισε ν' απασχολεί και την πανεπιστημιακή κοινότητα του Ιονίου. Η προοπτική της δημιουργίας Ιόνιας Ακαδημίας, ως κέντρου ευρωπαϊκών σπουδών, εκτός δομής Ιονίου Πανεπιστημίου, προβάλλει απειλητική. Το ζήτημα είναι πως το ότι βιώνεται ως απειλή δεν είναι αρκετό. Θα μπορούσε ν' αποδοθεί από κακοπροαίρετες φωνές και σε συντεχνιακές αιτίες, αν δεν υπάρξει σύγχρονος προβληματισμός και μη συντεχνιακή γλώσσα.

Το προφίλ των ζημάτων εμφανίζει ποικιλία και ενδιαφερόουσες ιδιαιτερότητες. Το Ιστορικό, που δημιουργήθηκε πρώτο, στεγάζεται σε σαφώς μη λειτουργικό κτήριο (προοριζόμενο για πολυκλαδικό), παρέχει ιστορία «σκέτη» άνευ αρχαιολογίας, είναι το πιο στελεχωμένο με 13 ΔΕΠ και 14 συμβασιούχους και ένας στους επτά φοιτητές του, ήρθε με μεταγραφή από γιουγκοσλαβικά πανεπιστήμια. Στα συν τα 40 διδακτορικά που βρίσκονται εν εξελίξει, η συνεχιζόμενη επιρροή του «γεννήτορα» Νίκου Σβορώνου και η περιοδική έκδοση με θέματα ιστορίας που προετοιμάζεται από διδάσκοντες και διδασκόμενους. Το τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας, όπως είναι ο πλήρης τίτλος, έχει αριθμό ληξιαρχικής πράξης γεννήσεως δύο. Διαδέχτηκε το ΚΕ.ΜΕ.ΔΙ. που υπήρχε από το '79 και στεγάζεται στο υπέροχο σπίτι του Καποδίστρια. Εντάξει. Ακόμα και αν διαφωνεί ο πρώην υπουργός εξωτερικών Γ.Α. Μαγκάκης, το μικρό ψέμα στο οποίο βασίστηκε η ύπαρξή του, δείχνει να είναι το μοναδικό. Δεν ήταν αυτό το σπίτι του Καποδίστρια αλλά το... διπλανό! Αλλά αυτός δεν είναι λόγος να γενικεύει και να ισχυρίζεται στις καλοκαιρινές εφημερίδες, ότι το τμήμα έχει αποτύχει και οι Ευρωπαίοι δυσανασχετούν με το χαμηλό επίπεδο των αποφοίτων του. Ούτε νομιμοποιεί το στήσιμο ιδιόμορφων «πανεπιστημιακών» τμημάτων διερμηνείας, σε μη εκπαιδευτικά ιδρύματα τύπου ΕΚΕΜ κ.λπ. Διαθέτει τον πιο κερκυραϊκό πληθυσμό μας και πλην ενός, όλοι οι υπόλοιποι έχουν σπίτι στο νησί. Ακόμα και μεταξύ των 28 συμβασιούχων επτά είναι επίσης κάτοικοι του νησιού! Κατά τ' άλλα είναι αδύνατο να περιτριγυρίσεις στους χώρους του και ν' αντικρίσεις έστω και μία... γόπα! Λένε ότι όταν κάποιος ανόητος έγραψε κάποια συνθήματα σε τοίχο της σχολής, η συνέλευση των φοιτητών τον «πρόγκιξε» και όλοι

μαζί τα έσβησαν! Μόνο έτσι εξηγείται η καθαριότητα του χώρου. Το τμήμα Αρχειονομίας και Βιβλιοθηκονομίας είναι το στερνοπαίδι. Στεγάζεται αναμφίβολα στον πιο όμορφο πανεπιστημιακό χώρο που υπάρχει στην Ελλάδα, στα παράθυρά του κρέμονται υπέροχες κουρτίνες σε ζεστά χρώματα, ενώ ανάλογη δείχνει να είναι η σχέση των 6 διδασκόντων (όλοι ΔΕΠ) με τους φοιτητές. Η παρακολούθηση είναι συστηματική, η βοήθεια σε θέσεις από τ' άλλα τμήματα γενναιοδωρή και έτσι, η μη εκπροσώπισή του ακόμα στη Διοικούσα δεν επηρεάζει τη λειτουργία του. Κρίσιμο πρόβλημα παραμένει η αναζήτηση ρυθμίσεων για την οριοθέτηση της επαγγελματικής δυνατότητας των αποφοίτων του, σε σχέση με τους απόφοιτους των ΤΕΙ Αρχειονομίας. Το τμήμα Μουσικών Σπουδών έχει μια εντυπωσιακή πρωτιά. Ενώ κατά πάγια συνήθεια οι υποψήφιοι των εισαγωγικών εξετάσεων επιλέγουν κατά προτεραιότητα τις σχολές Αθήνας και Θεσσαλονίκης, για πρώτη φορά πέρασε το τμήμα αυτό ξεπέρασε σε ανώτατο βαθμολογικό όριο (8891) το αντίστοιχο της Αθήνας (8788) και Θεσσαλονίκης (8755)! Θα πρέπει να είναι το πρώτο τμήμα περιφερειακού πανεπιστημίου στην ελληνική ιστορία που πετυχαίνει τέτοιο άλμα! Με 3 ΔΕΠ και 10 συμβασιούχους (κατοίκους Κέρκυρας σε ποσοστό 90%), δίνει συχνά την ευκαιρία στους ντόπιους να παρακολουθήσουν υψηλού επιπέδου μουσικές εκδηλώσεις σαν αυτή που έτυχε να συμπέσει με την εκεί παρουσία μας. Τα κρουστά του Νίκου Τουλιάτου και οι δεκάδες φοιτητές που πήραν μέρος ήταν πράγματι εντυπωσιακά.

Η άγνοια και η βαθιά νύχτα όλων για τη δουλειά που γίνεται στα περιφερειακά πανεπιστήμια, δεν περιγράφεται. Περιγράφεται όμως ο καταλυτικός ρόλος που μπορεί να παίξει έστω και ένας άνθρωπος με ευαισθησία και γνώση για τα ΜΜΕ. Ο Αντώνης Φραγκεδάκης είναι ένας απλός δευτεροετής φοιτητής. Δημοσιογράφος όμως και ο ίδιος πήρε την πρωτοβουλία, ξεσήκωσε τη Διοικούσα, οργάνωσε το πρόγραμμα, κάλεσε τους δημοσιογράφους. Το αποτέλεσμα δεν θα κριθεί με μόνα τα εξ αυτής δημοσιεύματα. Θα κριθεί από την ικανότητα του πανεπιστημίου να αξιοποιήσει σε μονιμότερη βάση είτε το συγκεκριμένο φοιτητή, είτε άλλο δημοσιογράφο και να επικοινωνεί διά των ΜΜΕ με το πανελλήνιο.

Είπα όμως για τη νύχτα που σκεπάζει τη λειτουργία του Ιονίου, δεν είπα όμως ακόμα για τις νυχτερινές συζητήσεις που ερμήνευαν όσα το φως της μέρας και οι επίσημες ενημερώσεις αναπόφευκτα κράταγαν σε κάπως «σκοτεινά» επίπεδα. Φαίνεται λοιπόν, πως κυρίαρχη αντίθεση στα περιφερειακά πανεπιστήμια, τείνει να εξελιχθεί η σύγκρουση μεταξύ των λεγόμενων «ιπτάμενων» διδασκόντων και αυτών που διαμένουν στο νησί. Οι φοιτητές έκαναν συνεχείς καταγγελίες (χωρίς ονόματα όμως), οι αντιθέσεις των ίδιων των διδασκόντων ήταν λανθάνουσα αλλά εμφανής και μετά την αναχώρησή μας η αντικατάσταση του Γ. Μπώκου, συντονιστού στο Αρχειονομίας, από τον Κ. Μανδηλαρά, οφείλεται και σ' αυτό το λόγο. Φαίνεται εξάλλου ότι αν κριθούν τα 4 τμήματα με βάση τα πο-

σοστά συμμετοχής στα μαθήματα και τη σύνδεση σπουδών – επαγγελματικής προοπτικής εμφανίζεται ένα καινούργιο φαινόμενο που αν δεν προσεχθεί έγκαιρα πιθανόν να προκαλέσει επικίνδυνα διλήμματα στο μέλλον. Οι τρεις σχολές από τη μία (Αρχειονομίας, Διερμηνείας, Μουσικό) διαφέρουν από το τμήμα Ιστορίας, που μοιάζει με το σύνολο των υπόλοιπων ελληνικών πανεπιστημίων. Στις πρώτες η παρακολούθηση φθάνει στα 80%, οι παρατάξεις τείνουν να εκλείψουν, ο ενθουσιασμός για τη γνώση συνοδεύεται και από την αίσθηση ότι είναι άμεσα χρηστική (επαγγελματίες είμαστε...). Χωρίς σχόλια και μία τρίτη νυχτερινή κουβεντούλα. Προνομούχοι

οι φοιτητές της Κέρκυρας. Ξεπερνούν τους 300 μεταξύ των 800, αυτοί που «απέδειξαν» ότι είναι φτωχοί. Τόσοι φιλοξενούνται δωρεάν στα ξενοδοχεία-εστίες! «Είναι λαϊκισμός», ομολόγησε ένας διδάσκων *αλλά αν βάλουμε φρένο θα κλείσουν οι σχολές από τις αντιδράσεις*!

Ανέφερα και για παρουσίαση των διάσημων νυχτοπερπατημάτων της Κέρκυρας. Δυστυχώς κωλύομαι να γράψω... Ετέθη βέτο, από δημοσιογράφους, φοιτητές και διδάσκοντες, επί ποινή «ξεμπροστιάσματος» για την καθημερινή προ μεσονυχτίου τάση κατάκλισης που μου προέκυπτε. Η βαριά απειλή τους «δεν δικαιούσαι διά να ομιλήσεις» ακόμα ηχεί στ' αυτιά μου!